

AKINEK SEBEIVEL...

- 2. RÉSZ -

2016. november 20.

– Joe Christian tanításának élőben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Sandersné dr. Kovács Erzsébet: Joe és Beverly Christiant megtapsoljuk, és megköszönjük, hogy elhozta őket a drága Úr Jézus. Az Úr kegyelméből, az Úr szerelméből, az Úrnak a jóságából vannak itt, és nagyon köszönjük az életüket, a drága Jézusban. Ámen.

Joe Christian: A Szent Szellem jelen van, máris hatalmasan mozdul közöttünk. Ez a mai dicséret, ez a reggeli dicséret milyen fantasztikus volt! Minden dicsőség az Úr Jézusé. Amit az Úr Jézus ma végez közöttünk, az nagyon figyelemreméltó, és nagyon nagy öröm az nekünk, hogy itt lehetünk ma a ti hazátokban, Magyarországon. A magyar emberek annyira kedvesek, szívélyesek és melegszívűek. Még amikor a McDonald's-ba megyek, akkor is észreveszem ezt a kedvességet az embereken. Ez dicséret nekünk, elfogadjuk, hiszen az Úr szájából jön a dicséret. Legtöbb helyen nem ezt tapasztalom. Azt hiszem, sehol máshol nem lehet érzékelni ezt a szívélyességet, csak itt Magyarországon. Gyönyörködöm ebben a kultúrában, ahol vagyok! Azt hiszem, a világ legszebb kultúrája ez az ország.

Köszönjük a dicséretet. Az Úrtól való dicséretet elfogadjuk, köszönjük, ráfér az országra. Valami olyasmiről lesz szó, ami egyáltalán nem kapcsolódik énhozzám, vagy az én személyemhez, hanem ahhoz a munkához, amit Isten itt végez közöttetek. Amik az életem során történtek, azokba pillantunk be most egy kicsit. Hangsúlyozom, hogy nem azért történtek ezek a dolgok, mert én valami nagy valaki lennék! Ugyanezeket a dolgokat mindannyiunk életében egyenként ugyanúgy elvégzi az Úr. Azért mesélem, hogy *bátorítsalak*, hogy Isten mindenkinek az életében szeretné ezeket elvégezni.

Ahogy már Erzsébet említette, nagyon fiatal voltam akkor, amikor ez velem történt 1972-ben, és engem is megdöbbentett az a tény, hogy *Isten kenete* akkor hogyan szállt le rám.

Sandersné dr. Kovács Erzsébet: Amikor kezdte a szolgálatát a bibliaiskolában, Chuck Flynn volt a fő próféta, és a diákokat megkérte, hogy akik nem akarnak próféciát kapni aznap, azok húzódjanak mögé, és a színpad mögött támogassák őt imádságban, nyelvek imájában. Joe Christian testvérünk is bement a színpad mögé, oda, ahol *senki se látta*. Ott kapjuk a *legnagyobb jutalmakat*, ahol senki se lát minket! Nem azért tesszük, mert valaki lát minket. Bementek néhányan a függöny mögé, és ott elkezdtek imádkozni, ahogy kérte tőlük a próféta, hogy a *folyamokban* vegyenek részt azért, hogy jobban folyjanak azok, hogy minden akadály eltávozzon. Miközben ők hátul a függöny mögött imádkoztak, egy *impartálás* [közlés, átadás] történt. Akkor lett Joe fölkenve azzal a kenettel, amiben most is szolgál.

Joe Christian: Azt a kenetet, amit Isten nekem akkor adott, nem ismertem, avval szinte úgy tudatlanul jártam körbe. Fiatalember voltam, húsz év körül lehettem. De kinézetre csak tizenöt éves voltam. Volt még hajam, másként néztem ki, mint ahogy most így haj nélkül. Ahogy idősebb korba érünk, úgy az Úr is megváltoztat minket és mások leszünk.

Tehát gyorsan elmondom nektek, hogy mi történt ott, a bibliaiskolában. Csodálatos dolog az, hogy Isten a bibliaiskolákat is használja. Nemcsak hogy Isten Igéjét tanulmányozhatják ott a diákok, hanem Isten *felkenetéseket* is elvégez közöttük. Előtte egy két és fél éves főiskolát jártam ki. Utána Izraelbe mentem, és két és fél évet egy kibucban éltem, egy izraeli közösségben. A napnak a felében dolgoztunk, a második felében pedig tanultuk a nyelvet. Vízvezeték szerelőként dolgoztam ott, és *tanultam héberül*. Miután az Ulpan nyelviskolát ott elvégeztem, elmentem egy másik kibucba, hogy a héber nyelvnek egy következő szintjét is tanulmányozzam. Akkor a munkám a narancsszedés és gyümölcsbegyűjtés volt. Gyerekeknek tornát tanítottam a kibucban, és héberül tanultam.

Tehát hogyan is éltem az életem? Kibucról kibucra jártam, hogy tanuljak héberül. Közben az embereknek *Jézusról beszélhettem*. Jeruzsálemben volt akkor egy keresztény könyvesbolt, és ott megszólítottak, hogy hallottuk, hogy te tanulsz héberül. Szükségünk lenne valakire, aki beszél angolul és héberül is, és tud segíteni a vásárlóknak. Így kerültem Jeruzsálembe akkor. Egy csodálatos fiatalemberrel ismerkedtem meg ott, hozzám hasonló korú volt, Gary volt a keresztneve, aki Istennek egy csodálatos embere volt. Évente több negyven napos böjtöt folytatott, legalább nyolc alkalommal. Negyven napos böjtöt! Nem ismerek senki mást, aki ilyen fegyelmekkel ennyit böjtölt volna.

Betlehembe mentünk el egy ima összejövetelre, és ahogy imádkoztunk, újra *jött a kenet!* Gary mellettem ült, és a kenet együttesen szállt le ránk, és mindketten kaptunk egy látomást arról, hogy milyen *egység jön* majd Jeruzsálemre. Az összejövetel után, ahogy beszélgettünk egymással, és megosztottuk ezt a látást, kiderült, hogy mind a ketten ugyanazt a látást kaptuk. Utána gondoltuk, hogy mivel a kenet még nem szállt fel rólunk, miért nem megyünk be egy kicsit még az imaszobába, a hátsó szobába, a belső szobába, és imádkozunk még egy keveset?

Isten azt végezte el, hogy párhuzamosan mindketten ugyanazt a látást megkaptuk. Egy kastélyt láttunk, ami démonikus lényekkel volt tele, szobrokkal, és mindenféle szörnyű lényekkel – igen szörnyű látás volt! Két órán keresztül imádkoztunk, és azt az imafeladatot kaptuk, hogy megmutatták nekünk, hogy te ezzel foglalkozzál, és tartsd vissza, addig én pedig őt űzöm ki, meg kötözöm meg, és így tovább, tehát foglalkoztunk a szellemi erőkkel, így megosztottan.

Miután ezt elvégeztük, a következő feladatunk az volt, hogy most az épületnek a tetejét rontsuk le. Miközben így imádkoztunk, ennek a kastélynak a teteje részekre repedezett szét, megnyílt az ég, és láttuk a mennyet. Ami történt azután, és a látás erről szólt, hogy addig Jeruzsálemben a keresztények nagyon megosztottak voltak, kisebb csoportokba voltak elkülönülve egymástól, most egy egység kezdett munkálódni közöttük.

Ilyen nem történt velem sem előtte, sem utána. Nem én tettem ezt, mert én valójában semmit sem tettem akkor. Én csak ott voltam, és *rendelkezésre bocsátottam* magam. Isten határozta el, hogy adja ezt a látást!

Még egy dolog, egy utolsó. Gary barátom és én a kis öreg autómmal elmentünk a Hermon hegyére. Fölmentünk Hermon hegyére Izraelben, hogy letekintsünk a tetejéről Libanonra. Egy hölgyel beszélünk ott, aki ezrével vitte az embereket Jézushoz, egy idősebb hölgy volt. Ha találkoztál volna vele, úgy gondoltad volna, hogy egy koldusasszony, pedig igazából adakozó volt, és mi nagyon szerettük őt. Egy csodálatos idős asszony volt, aki szolgálta az Urat. Egy dél-libanoni rádióállomásról hallott híreket, amelyet Izrael akart ott felállítani. Gary néhány hónapot dolgozott már egy ilyen rádióállomáson, ezért egy imát kellett elmondanunk, hogy a miniszterelnök engedélyezze ennek a rádióállomásnak a felépítését Libanonban, mert Izrael

akkor éppen háborúban állt Libanonnal. Gary akkor is egy hosszú börtönben volt, én meg egy kis rövidke börtönben voltam éppen.

Ebben a látomásban, amit az Úr ismét adott nekünk, abból a völgyből források fakadtak fel, ahogy letekintettünk a hegyről. Ez a látás, amit akkor kaptam, a Szent Szellem áradását jelképezte ezekben a forrásokban, és mint később kiderült, pontosan ott helyezték el azt a közvetítő rádióállomást. Tehát nekünk akkor még semmi közünk nem volt ehhez a rádióállomáshoz, csak imádkoztunk.

Mi történt? Annak a völgynek a neve, ahol telepítették ezt, a Források Völgye volt, ez volt a neve, és Gary lett a vezetője ennek az állomásnak. A legfelsőbb vezetője lett. És megkérdezte Gary, hogy nincs-e kedvem editálni azokat az anyagokat, amelyek Kaliforniából jönnek be Izraelbe. Én pedig értettem ahhoz, hogy a bibliai szalagokat, kazettákat – akkor még ilyenek voltak – hogyan kell editálni. Azokat a szavakat vagy kifejezéseket, amelyek esetleg háborút okoztak volna feszült helyzetben, azokat ki kellett venni belőle. Tehát politikai szerkesztő lettem. És valójában az imáink működtek, mert addig, amíg ott voltam és végeztem a munkámat ebben a szerkesztőségben, addig nem bombázták le a rádióállomásunkat.

Tehát látjátok, hogy hogyan vitt az Úr egyik helyről a másikra. Először ott a könyvesboltban, aztán a rádióállomáson, később egy tévécsatornánál kaptam munkát, egy tévéstudióban. Amikor Izraelbe mentem, azt fontos hangsúlyozni, hogy semmit nem tudtam arról, hogyan kell ezeket a műsorokat szerkeszteni, vágni, stb. Semmit nem tudtam sem a tévés, sem a rádiós munkákról. Semmit! De amikor Isten akar valamit, hogy elvégezzünk, azt egyszerűen megteszi. Ott álltam, és mindig tudtam, hogy ez nem én vagyok.

Aztán jött egy hívő, Elon Zamir, aki épp csak újonnan született, de még nem volt beteljesedve Szent Szellemmel, egy izraeli hívő. Abba a lakásba költözött be egy időre, amit én béreltem. Nagyon jól beszélt héberül. Éppen akkor végezték el a görög Újszövetségnek a modern héberre való fordítását a bibliai társulásnál. Arra gondoltam, hogy milyen jó lenne, ha ezt kazettákon lehetne sokszorosítani. Elmentem hozzájuk, a bibliai társuláshoz, akik fordították, és megkérdeztem, hogy engedélyeznék-e, hogy ezeket felolvassuk kazettákra, aztán sokszorosítsuk. Barátom végezte volna a felolvasásokat, én pedig a felvételeket irányítottam volna. Azt válaszolták, hogy abban az esetben, ha tudjuk teljesíteni az általuk előírt feltételeket, akkor semmi akadály. Ezt követően pedig négy évre egész Izrael számára rendelkezésre tudtuk bocsátani az Újszövetséget modern héber nyelven, kazetták formájában!

Isten mit képes elvégezni akkor, amikor az ember az egésztől semmit nem tud még! Mi a saját életünket nem magunk tervezzük el, Istennek megvannak a tervei az életünkre.

Még egy dolgot említenék meg, hogy feleségemet Betlehemben ismertem meg egy ima összejövetelen, és Jeruzsálemben házasodtunk össze. Beverly nagyon szeret engem, és én is nagyon szeretem őt. Harminchét évvel ezelőtt mondtuk ki az igent.

ZSOLTÁROK 96,1–3.

1. Énekeljete az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld!

2. Énekeljete az Úrnak, áldjátok az Ő nevét; hirdessétek napról napra az Ő üdvösségét.

Ma hallottuk az örömhírt a dalokban is. És köszönjük Istennek, dicsérjük Őt azért, hogy ad új dalokat. Olyan dalokat, énekeket, amelyek beteljesítésben hozzák az Igét. Az üdvösségnek az örömhírét hozzák napról napra.

ZSOLTÁROK 96,1–3.**3. Beszéljétek a népek között az Ő dicsőségét, minden nemzet között az Ő csodadolgait;**

Itt látjuk, hogy az Ő dicsősége ki lett terjesztve a nemzetekre. A *kabod* héber szó, ami Isten dicsősége, az Ő csodadolgai minden népek között. Ezek mi vagyunk, és Ő teszi ezeket a csodadolgokat. Figyeld meg, hogy ezeket Isten cselekszi! Ez az igazság. Nem mi cselekedjük ezeket, hanem ezeket Isten teszi. Ez döbbenetes!

MÁTÉ 4,23–25.**23. És bejárta Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógaiban, és hirdetve az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.**

Csodákat cselekedett az ő népe között, gyógyulásokat. És mit mond az Evangéliumról? Ahogy hirdette az Evangéliumot, az örömhírt, a 96-os zsoltárban is erről olvastunk, a zsoltárban olvasott Ige itt teljeseedik be. A próféták adták ezeket a prófétálásokat, az írásokat, melyek az Úr idejében teljeseznek be. Isten elküldi az egyszülött Fiát, az egyetlen Fiát a földre, hogy beteljesítse azt.

24. És elterjedt az ő híre egész Szíriában: és hozzávitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, ördögösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket

Látod, hogy Isten cselekszi ezeket? Elküldte a Fiát, és a Fia által cselekszi. Mindnyájunk szívében ott él Jézus, akik elfogadtuk Őt az életünk Urának. Ez Istennek az ereje.

25. És nagy sokaság követte őt Galileából és a Tízvárosból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról.

Ezek a különböző helyek, és a sorrend, ahogy felsorolja ezeket, nagyon izgalmas a számomra, mert én is, amikor elindultam Izraelbe, Galileán kötöttem ki.

Ezután a Tízvárosról beszél. Nem tudtam, amikor ott jártam, hogy hol is van ez a Tízváros. Beit-Sheánban van, ez a neve most. Izraelben a Jordán folyó partjától nem messze van ez a város. A legközelebbi Mesilot nevű kibucban éltem először, ami nagyon közel van Beit-Sheánhoz. A két dupla vonalnak a jelét jelenti, mint a vonatnak a két sínje, a párhuzamosan futó két sávot. Ez egy biblikus kifejezés. Én ugyanezt a nyomvonalat követtem, tehát Tízváros után következett Jeruzsálem – a júdeai résznek a nyitása Jeruzsálem gyakorlatilag, ha megyünk így fölfelé.

A Jordánon túlról is szól az Ige. Egyszer eljutottam én is a Jordán túlsó partjára. Egyszer, de legalább jártam ott! Ma ezt a részt Jordániának nevezik, ez egy másik ország lett.

Azért említem ezt meg, mert Istennek az útjai igen figyelemreméltóak, velem is ezt tette. Ő az, aki hozza a *látásainkat*, Ő az, aki hozza a megértéseinket, Ő az, aki hozza, hogy *meggyógyuljunk*. Semmi dolgom ezekkel nincs, nem én cselekszem ezeket.

Isten a szívetekben él, az életét élte, amikor Őt imádtátok, amikor Neki énekeltek, amikor nyelveken szóltatok. És Isten a továbbiakban is azt kívánja, hogy ott éljen. Nem csak ezen az összejövetelen, hanem ahogy innen tovább megyünk az életünk során, folytonosan továbbra is Ő ken fel minket. Mert fel akar kenni minket. Ő kívánja ezt. Ezért jött a földre, hogy betöltsön minket az Ő lényével, hogy általunk az Ő *királyságát* létre tudja hozni.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.